

THAI A2 – STANDARD LEVEL – PAPER 1 THAÏ A2 – NIVEAU MOYEN – ÉPREUVE 1 TAILANDÉS A2 – NIVEL MEDIO – PRUEBA 1

Wednesday 11 May 2011 (morning) Mercredi 11 mai 2011 (matin) Miércoles 11 de mayo de 2011 (mañana)

1 hour 30 minutes / 1 heure 30 minutes / 1 hora 30 minutos

INSTRUCTIONS TO CANDIDATES

- Do not open this examination paper until instructed to do so.
- Section A consists of two passages for comparative commentary.
- Section B consists of two passages for comparative commentary.
- Choose either Section A or Section B. Write one comparative commentary.
- It is not compulsory for you to respond directly to the guiding questions provided. However, you may use them if you wish.

INSTRUCTIONS DESTINÉES AUX CANDIDATS

- N'ouvrez pas cette épreuve avant d'y être autorisé(e).
- La section A comporte deux passages à commenter.
- La section B comporte deux passages à commenter.
- Choisissez soit la section A, soit la section B. Écrivez un commentaire comparatif.
- Vous n'êtes pas obligé(e) de répondre directement aux questions d'orientation fournies. Vous pouvez toutefois les utiliser si vous le souhaitez.

INSTRUCCIONES PARA LOS ALUMNOS

- No abra esta prueba hasta que se lo autoricen.
- En la Sección A hay dos fragmentos para comentar.
- En la Sección B hay dos fragmentos para comentar.
- Elija la Sección A o la Sección B. Escriba un comentario comparativo.
- No es obligatorio responder directamente a las preguntas de orientación que se incluyen, pero puede utilizarlas si lo desea.

Blank page Page vierge Página en blanco เลือกข้อ ก. หรือ ข. ข้อใดข้อหนึ่ง

ข้อ ก.

จงวิเคราะห์และเปรียบเทียบข้อเขียนสองบทต่อไปนี้

อภิปรายความเหมือนและความแตกต่างระหว่างข้อเขียนทั้งสองและแก่นเรื่อง ในการอภิปราย โปรดแสดงความเห็นต่อกลวิธีการใช้ส่วน ประกอบต่าง ๆ เช่นโครงสร้าง น้ำเสียง ภาพ และเครื่องมือทางการประพันธ์อื่น ๆของผู้เขียนในการสื่อสารให้บรรลุจุดประสงค์ด้วย คุณ ไม่จำเป็นที่จะต้องตอบคำถามที่ให้มาเป็นแนวโดยตรง อย่างไรก็ตาม ควรจะใช้คำถามเหล่านี้เป็นจุดเริ่มต้นในการเขียนแสดงความคิด เห็นเปรียบเทียบของคุณ

Text 1

เพลง สบายสบาย

ขับร้องโดย ธงชัย แมคอินไตร์

สบาย สบาย ถูกใจก็คบกันไป เพราะฉันเป็นคนไม่สนอะไร ไม่เคยคิดกวนใจใคร สบาย สบาย หากเราจะคบกันไป ฉันขอเพียงความรักและจริงใจ 5 ไม่เคยต้องการอะไร สบาย สบาย แล้วเธอก็คงเข้าใจ เรานั้นจะอยู่เรียนรู้กันไป จะทุกข์จะสุขเพียงใหน สบาย สบาย แม้วันใดที่ใจเธอเปลี่ยน ไม่เห็นจะแปลกเมื่อรู้จากปาก 10 ว่าคิดจะจากฉันไป ก็คงเข้าใจว่าเธอต้องไป ก็คงเสียใจและคงเสียดาย แต่ก็ยังสบาย สบาย สบาย หากเธอจะทิ้งกันไป เพราะฉันเป็นคนไม่ฝืนใจใคร ก็คงเลิกรากันไปแบบสบาย

Text 2

15

25

30

คอลัมน์ team pladib

โดย เรียวตะ ซูซูกิ

สบาย สบาย ไทยสไตล์

คำว่า "สบาย" เป็นคำที่ผมได้ยินในเมืองไทยบ่อยครั้ง ไม่ว่าจะเป็น "สบายดี" "เย็นสบาย" "สบายใจไก่ย่าง" (นี่เป็นชื่อ รานไก่ย่างที่อยู่ตรงหน้าออฟฟิศ a day ตอนนี้รวมตัวกันกับรานที่อยู่ข้าง ๆชื่อ เก็บตะวันแล้ว ชื่อร้านกลายเป็น สบายใจเก็บ ตะวัน แต่ยังไงก็ไม่ค่อยมีความเกี่ยวข้องกับเนื้อหาของคอลัมน์คราวนี้ครับ) เป็นต้น

เนื่องจากว่าบางทีผมทำงานเป็นล่าม บางทีก็เขียนคอลัมน์ภาษาไทย จึงมีโอกาสที่จะคิดถึงความหมายลึก ๆของคำ คำหนึ่ง คำวาสบายนั้น สำหรับคนไทยถือว่าเป็นคำพื้นๆ น่าจะแปลได้ง่ายดาย แต่สำหรับผมไม่น่าใช่ เพราะถ้าแปลคำนี้ เป็นภาษา ญี่ปุ่นแบบสั้น ๆง่าย ๆถือว่าเป็นเรื่องที่ยากพอสมควร

แค่แปลว่า "รู้สึกดี" หรือ "ง่าย" มันก็คงไม่พอ ถ้าอยากรู้ความหมายที่แท้จริงของคำว่า สบาย ผมว่าต้องเข้าใจทั้งภูมิ อากาศของไทยและนิสัยคนไทย

อย่างแรก คำว่า "สบาย" เป็นคำที่มีความหมายในแง่บวก เพื่อที่จะเข้าใจความหมายของคำนี้ ผมว่าเข้าใจความ หมายของคำที่มีความหมายตรงข้ามก่อนบ้างก็ดี อย่างคำว่า "ไม่สบาย"

อาการไม่บายคือ ตัวร้อน ปวดหัว เวียนหัว เป็นต[ั]น เวลาไม่สบาย เราก็ลำบาก เราก็เดือดร[้]อน ทั้งเดือดและทั้งร[้]อน ก็ คงร[้]อนจะแย

อาการสบายหรือไม่สบาย ขึ้นอยู่กับความร[้]อนด[้]วย อยู่ที่เมืองไทย ความร[้]อนอาจจะเป็นต[้]นเหตุที่ทำให[้]เรามีอาการไม่ สบาย

เวลาทำอะไรจริงจัง เหงื่อออกเต็มตัว ในกรณีนี้เราใช้คำวาสบายไม่ได้ เวลาใช้คำวาสบาย เราต้องมีส่วนที่เผื่อไว้ แบบที่ว่า ไม่มีเหงื่อแม้แต่หยดเดียวที่หน้าผาก

อย่างเช่นบทสนทนาเหล่านี้ครับ "จะสอบพรุ่งนี้แล้ว โอเคไหม" "วิชานี้สบาย ๆ" คำว่า สบาย ๆในกรณีนี้หมายถึง ไม่ ต้องเตรียมอะไรมากก็ผ่านอยู่แล้ว แต่ถ้าต้องอยู่ในช่วงเตรียมตัวแบบจริง ๆจัง ๆก็คงจะพูดคำว่าสบายไม่ออกใช่ไหม

ถ้าไม่รู้จักความร้อนข้องตอนกลางวัน ค^{ึ่}งไม่รู้จักความเย็นของตอนกลางคืน คล้ายกับถ้าไม่รู้จักอาการไม่สบายแล้ว จะไม่รู้ว่าอาการสบายนั้นคืออะไร เมื่อผ่านอาการไม่สบายไปแล้ว ที่เหลือจะมีแต่อาการสบายอย่างเดียว ผมว่าชีวิตก็คงเป็น อย่างนั้น

ประโยคที่ใช้คำวาสบายนั้นมีมากมาย เช่น "สบายดี" "เย็นสบาย" "สบายใจไก่ยาง" เป็นต[้]น หนึ่งในนั้นมีประโยคที่ผม ได้ยินแล้วปวดหัวนิดนึง นั่นก็คือ "งานสบาย"

อย่างเช่นบทสนทนาอย่างนี้ "งานใหม่เป็นยังไงบ้าง" "สบาย...ได้หยุดเสาร์อาทิตย์ มีโอที เจ้านายก็ไม่งี่เง่า" ที่ผมได้ยินบทสนทนาอย่างนี้แล้วปวดหัวนิดนึงก็อาจเพราะว่าผมเป็นคนญี่ปุ่น ความเชื่อในอุดมคติสูงสุดของคน ญี่ปุ่นก็คือ "เต็มที่ เต็มพลัง" ไม่ใช่ความสบายที่เผื่อไว้ ในความคิดของคนญี่ปุ่น ไม่ว่าอะไรก็ตาม ถ้าเป็นงานต้องทำเต็มที่ เต็มพลัง (พอมาถึงเมืองไทยแล้ว คนญี่ปุ่นก็ตกใจว่า ในโลกนี้มีงานสบายด้วยหรือ)

คนญี่ปุ่นที่อยู่เมืองไทยเป็นเวลานาน และเข้าใจภาษาไทยในระดับหนึ่ง มักจะพูดกันว่า เมืองไทยยังไม่ดีพอเพราะ คนไทยรักสบาย แต่เมื่อได้ยินประโยคอย่างนี้แล้ว ในใจผมก็คิดว่าจริงหรือเปล่า คำว่าสบายนั้นไม่ได้มีความหมายในแง่ลบ (สบายเป็นคนดี อย่าโทษเขา) แต่แค่มีความแตกต่างในอุดมการณ์การทำงานระหว่างคนไทยกับคนญี่ปุ่น ผมคิดว่าอย่างนั้น

สบายเกินไปก็ไม่ดี ไม่ว่าอะไรก็ตาม เกินไปถือว่าไม่ดี ที่ญี่ปุ่นมีสุภาษิตว่า "เกินไปก็เปรียบเสมื่อนขาด" เช่นเดียวกับ ที่ว่า เต็มที่เต็มพลังเกินไปตลอดเวลา มันก็คงไม่ดี ที่สำคัญที่สุดคือความพอดี สบายเกินไปแล้วยอดขายของบริษัทตกต่ำลง ก็ถือว่าไม่ดี พนักงานทำเต็มที่เกินไปจนฆ่าตัวตายก็ถือว่าไม่ดีเช่นกัน

ชีวิตเราต[้]องมีจริงและเล่น ต[้]องมีร[้]อนและเย็น สบายและเต็มที่ กลางวันและกลางคืน ต[้]องมีความสมดุล แต[่]ที่ที่เอียง ไปในทางที่สบายนิดนึงนั่นก็คือ สบาย สบาย ไทยสไตล์

จาก นิตยสารอะเดย์ ฉบับที่ 111 เดือนพฤศจิกายน 2552

- แก่นเรื่องของงานเขียนทั้งสองชิ้นนี้เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมอย่างไร
- งานเขียนทั้งสองชิ้นนี้มองแก่นเรื่องต่างกันอย่างไร
- รูปแบบและการใช้ภาษาของงานเขียนทั้งสองนี้เป็นอย่างไร และมีผลอย่างไรต่อผู้อ่าน

ข้อ ข.

จงวิเคราะห์และเปรียบเทียบข้อเขียนสองบทต่อไปนี้

อภิปรายความเหมือนและความแตกต่างระหว่างข้อเขียนทั้งสองและแก่นเรื่อง ในการอภิปราย โปรดแสดงความเห็นต่อกลวิธีการใช้ส่วน ประกอบต่าง ๆ เช่นโครงสร้าง น้ำเสียง ภาพ และเครื่องมือทางการประพันธ์อื่น ๆของผู้เขียนในการสื่อสารให้บรรลุจุดประสงค์ด้วย คุณ ไม่จำเป็นที่จะต้องตอบคำถามที่ให้มาเป็นแนวโดยตรง อย่างไรก็ตาม ควรจะใช้คำถามเหล่านี้เป็นจุดเริ่มต้นในการเขียนแสดงความคิด เห็นเปรียบเทียบของคุณ

Text 3

เพลงอิฐก้อนหนึ่ง

คำร้อง ประภาส ชลศรานนท์

ให้ลมมันแรงร้อนพียงใด...ให้มีฝนมากมาย แดดเกรียมเผาแทบตาย...อย่าไปยอมแพ้ อย่ายอมให้ลมพัดเราไป...อย่ายอมเพราะความง่าย หยัดยืนสู้ด้วยหัวใจ...ด้วยใจที่รวมกัน อิฐก้อนหนึ่งซึ่งถูกวางอย่างเดียวดาย มีความหมายแค่เพียงดินที่คนปั้น ้ซอนความงาม...ซ่อนความจริง...และความฝัน อิฐก้อนนั้นคงรอวันเพื่อมีค่า อิฐหมื่นแสนที่ถูกวางอย่างสร้างสรรค์ ก่อกำแพง...สร้างบ้านเรือน...ตึกระฟ้า แดดลมฝนจะพัดพาไม่มีหวั่น อิฐก้อนนั้น...ช่วยป้องกันไม่หวั่นเลย อิฐก้อนนั้น...ช่วยป้องกัน ไม่หวั่นเลย อิฐก้อนใหน...จะถูกวางไว้อย่างเดิม อิฐก้อนใหน...จะถูกวางไว้สร้างเมือง อิฐก้อนไหน...จะถูกวางไว้สร้างเมือง

Text 4

10

15

อิฐมอญบางขันหมาก จังหวัดลพบุรี

การอพยพของชาวมอญเริ่มปรากฏหลักฐานครั้งแรกในสมัยอยุธยา แต่ก่อนหน้านี้เชื่อว่ามีการอพยพของชาวมอญ มาก่อนหน้านี้แล้วแต่มีจำนวนไม่มากนัก สาเหตุในการอพยพล่วนใหญ่จะมาจากภาวะสงคราม และเมื่อชาวมอญได้ปักหลัก ปักฐานอยู่บนผืนแผ่นดินไทยแล้ว ก็จะต้องการประกอบอาชีพ ซึ่งอาชีพหลักของชุมชนชาวมอญเหล่านั้นคือการทำนา ทำไร่ บางส่วนก็ได้ประกอบอาชีพค้าขายหรือเข้ารับราชการ และอาชีพเสริมหลังฤดูกาลทำนาก็คือการทำอิฐมอญ เป็นอิฐก่อสร้าง หรืออิฐแดง ซึ่งเป็นอาชีพที่ชาวมอญได้ทำมานานแล้วและมีความชำนาญมาตั้งแต่ในบ้านเมืองเดิมของตน และนับเป็นอาชีพ เสริมที่ทำรายได้ให้กับครอบครัวไม่น้อย และได้ทำสืบทอดกันมาตั้งแต่เริ่มแรกที่เข้ามาตั้งถิ่นฐานในแผ่นดินไทย

การทำอิฐในช่วงระยะแรกนั้น ส่วนใหญ่ชาวมอญจะเป็นผู้ผูกขาด ทำให้เรียกลักษณะของอิฐรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้า ที่มี ขนาดประมาณ ๔ x ๑๐ x ๒๐ เซนติเมตร หรือความกว้างสองเท่าของความหนา ความยาวจะเป็นสองเท่าของความกว้าง ผิวหยาบ และมีสีสั้ม ซึ่งในปัจจุบันนี้อาจมีขนาดเล็กลง หรือ ประมาณ ๓ x ๖.๕ x ๑๔ เซนติเมตรนี้ว่า "อิฐมอญ"

อิฐเป็นวัสดุสำคัญในการก่อสร้าง มาแต่ครั้งอดีต สังเกตได้จากโบราณสถานที่มีความสำคัญในประวัติศาสตร์ ที่มีอิฐ เป็นวัสดุในการก่อสร้าง และยังคงความสำคัญนับจากอดีตจวบจนกระทั่งปัจจุบัน ที่ยังคงบทบาทเด่นในการก่อสร้างอาคาร บานเรือนต่างๆ

แต่เดิม ดินที่นำมาทำอิฐมอญเป็นดินจากแม่น้ำ ที่มีเนื้อละเอียดปนทราย ซึ่งเป็นคุณลักษณ์พิเศษ คือไม่เหนียวมาก เกินไป แต่ปัจจุบันดินแม่น้ำราคาสูงมากจึงหันมาใช้ดินจากพื้นที่ลุ่มจากอำเภจอมทอง จังหวัดลพบุรี มีคุณสมบัติเหมือนดิน แม่น้ำ

นอกจากจะมีดินที่มีคุณสมบัติพิเศษแล้ว ส่วนผสมยังประกอบ ด้วยแกลบ และขี้เถ้า ส่วนผสมที่ผ่านการคลุกเคล้า กันเป็นอย่างดีแล้ว จะนำมาใส่พิมพ์ หลังจากนั้น จะนำชิ้นงานออกจากพิมพ์ไปผึ่งแดดประมาณ ๒ วัน และในช่วงนี้ก็จะ มีการตบแต่งรูปทรงของอิฐให้มีผิวเรียบขึ้น เมื่อได้ชิ้นงานที่ผ่านแม่พิมพ์ที่แห้งสนิทตามจำนวนที่ต้องการแล้ว ขั้นตอนต่อ ไปคือการเผา ระยะเวลาในการเผาจะใช้เวลาทั้งสิ้น ประมาณ ๑๑ วัน เมื่อไฟ ดับแล้ว อิฐก็สุก เป็นสีสัมทั่วทั้งก้อน แกร่ง มีคุณภาพสามารถนำไปใช้งานได้ แต่ทั้งนี้อิฐที่เผาในแต่ละครั้งไม่สามารถใช้งานได้ทุกก้อน เพราะอิฐที่กองอยู่รอบนอก ทั้งหมดไม่ได้ถูกไฟเผาทั่วทั้งก้อน ยังไม่สุกได้ที่ สำหรับอิฐที่มีคุณภาพดีนั้นต้องมีสีสัมสด ที่เราเรียกว่าอิฐมอญ หรืออิฐแดง อาชีพการทำอิฐมอญและเครื่องบั้นดินเผา ถือเป็นเอกลักษณ์ของชาวมอญมาแต่ยุคเริ่มแรก ได้มีการสืบทอดมาสู่ลูกหลานไม่ ขาดสาย อาชีพทำอิฐมอญยังมีผลให้ทั้งชาวมอญและชาวไทยมีอาชีพเสริมหลังว่างเว้นจากฤดูกาลทำนา อย่างไรก็ดีเราเชื่อ ว่าการทำอิฐมอญที่บางขันหมากจะยังคงสืบทอดต่อ ไป ด้วยคุณภาพอิฐที่ดีและการค้าการขายแบบชาวบ้านที่รับรองลูกค้า ด้วยน้ำฝนเย็นๆ จากตุ่มในขันลงหิน ต่อรองราคากันได้ ภาพดังกล่าวจะยังมีอยู่ต่อไปในการประกอบอาชีพของชาวมอญ แน่นอน...

อาจารย์ทวี แก่นดำ www.monlopburi.com

- ข้อเขียนทั้งสองชิ้นนี้มีความเกี่ยวข้องกันอย่างไร
- ข้อเขียนสองชิ้นนี้มีโครงสร้างที่แตกต่างกันอย่างไร
- ข้อเขียนทั้งสองชิ้นใช้ภาษาเหมาะสมกับเนื้อเรื่องหรือไม่อย่างไร